

Pressupostos i crisi institucional

L'actual debat que es desenvolupa al Congrés de Diputats entre els grups parlamentaris s'entrecrua de manera molt clara amb el que s'anomena la qüestió catalana i el bloqueig absolut de les institucions heretades del franquisme, en particular la judicatura, a obrir una sortida política, i tot plegat centra la situació política.

Vegem les premisses:

En primer lloc ni la Monarquia, ni l'oposició han admès la formació del nou govern que segueix suscitant les esperances de la majoria social per aturar i revertir els atacs a les seves condicions elementals d'existència. I això al marge que Sánchez no ha deixat de declarar el seu suport a les institucions. El problema és l'enfonsament dels partits sorgits del franquisme i la seva incapacitat per reprendre el control del govern.

En segon lloc, la majoria social, i els pobles, d'entrada el poble català, no s'han dormit, exigeixen al govern que actuï. La prova més evident és la mobilització contínua dels jubilats, i fins i tot la desconfiança que "l'acord" aconseguit en el Pacte de Toledo resolgui les reivindicacions. I més quan el secretari d'Estat de la Seguretat Social, Octavio Magraner, es va apressar a declarar que l'augment de les pensions no podia dependre solament de l'IPC, sinó que calia introduir altres variables. O sigui que no es blindaven les pensions sinó que depenien de la bona voluntat del govern. I això sense precisar sobre les fonts de finançament.

En tercer lloc l'entramat institucional que deriva de la Constitució del 78, mostra, una vegada més, el seu caràcter antidemocràtic, la qual cosa converteix les afirmacions generals sobre drets que contempla la Constitució en lletra morta.

Quina és la qüestió de fons?

En els deu anys anomenats "de crisi", els salaris, les condicions de vida, les condicions laborals, l'asfíxia dels serveis públics han empitjorat greument la situació de la gran majoria.

Però l'enuig dels treballadors i els pobles fa témer al capital que el Govern no sigui capaç de tancar el pas a les reivindicacions obreres de derogar les contrareformes.

En aquesta situació, els directius de Telefónica, Ferrovia, Bankia i Repsol –destacats exponents del Íbex– han llançat una proclama, en un fòrum organitzat per *El País* i una consultora, que és tot un desafiament al Govern, al Congrés i sobretot als treballadors i als pobles.

Diuen que davant la desacceleració de l'economia internacional i el Bréxit, "hem de preservar l'estabilitat i el rigor pressupostari" (les retallades). Diuen que "Espanya ve creixent cinc anys seguits a l'entorn del 3% gràcies a l'esforç que vam fer". L'esforç el van fer els treballadors mentre ells ho cremaven en l'especulació! I "exigeixen no fer marxa enrere a les reformes econòmiques".

Volen rebentar el que queda de les bases de l'existència i la convivència. I per a això compten amb les institucions de la Monarquia.

Acceptar o no els límits de la Constitució monàrquica?

El rei és el comandant de les Forces Armades i la seva persona és inviolable. En efecte.

Però la resta de mecanismes constitucionals estan marcats per aquesta imposició.

Vegem les institucions triades:

El vot al Congrés no és proporcional, amb els efectes que coneixem.

I el Senat amb dos senadors per província. O sigui que el PP, amb el 30 per cent dels vots, controla el 60 per cent dels senadors.

I a més, sota el mandat de Rajoy i amb Montoro de ministre d'hisenda es va aprovar la Llei d'Estabilitat Pressupostària que donava al Senat poder de veto en aquets matèria. Aquesta llei era la conseqüència lògica de l'article 135 CE, aprovat a finals d'agost per mitjà del pacte exprés de Zapatero i Rajoy, sota l'amenaça del pla de rescat que volia imposar el capital financer (per mitjà de la Comissió Europea), un rescat per salvar la banca. Aquest rescat es va fer en forma més limitada i va costar com a mínim 60.000 milions, més o menys l'equivalent de les retallades aplicades a la sanitat, l'educació, la inversió en infraestructures... des de 2010 amb el primer pla d'ajust el maig d'aquell 2010.

Aquestes mesures i lleis han **actuat i reforçat** aquests mecanismes antidemocràtics de la constitució del 78.

Això vol dir i els fets ho mostren que prendre la més mínima mesura favorable a la majoria social exigeix sobrepasar els límits imposats per la Monarquia i Brussel·les, o sigui pel capital financer.

Un Pressupost Social?

Des del primer vot, a la fi de juliol, sobre el sostre de despesa el Govern intenta convèncer que és possible un pressupost socialment expansiu acceptant el dèficit marcat per Brussel·les. Argumenta que va negociar el marge del dèficit passant del 1,3% que estava pactat al 1,8%, o sigui 5 desenes, que representen uns 6.000 milions €. A la fi d'agost Podemos va demanar al Govern no respectar els límits de Brussel·les, a la qual cosa aquest va respondre que no podia trencar amb Brussel·les. El 23 d'agost Sánchez i Iglesias acorden respectar el dèficit, amb la mínima flexibilitat que Brussel·les accepta. Per a això han de reformar la Llei d'Estabilitat Pressupostària, però la Taula del Congrés saboteja aquest pla per dues vegades: tanca el pas a una nova llei i a unes reformes que incloguessin aquest canvi en una altra llei.

Però, i el però és important, la Taula del Congrés composta per 5 (PP i C's) i 4 (PSOE i Podemos) o sigui que no reflecteix la majoria de la càmera (que recordem va votar la moció que va derogar a Rajoy) decideix que no convoca el plenari del Congrés per decidir sobre la modificació del veto del Senat.

I els juristes constitucionalistes declaren que la decisió de la presidenta Ana Pastor és correcta, conforme a la llei. O sigui si es vol anul·lar el veto del Senat cal adoptar una nova llei, o sigui més de 6 mesos de termini; per tant el Govern estarà obligat a governar amb els pressupostos de Rajoy.

És clar, si accepta els límits de la Constitució, «modernitzada» a l'agost del 2011, i desenvolupada per Rajoy/Montoro.

I això després d'haver acceptat els "límits" de Brussel·les i el capital financer.

I ningú pot modificar aquesta Taula del PP i C's. Sánchez ja accepta que farà

el pressupost amb les limitacions de despeses establertes per Rajoy.

Perquè qui pot pensar que 6000 milions€ poden resoldre les retallades sofertes aquests últims 8 anys i els successius plans d'ajust?.

Es tracta d'un problema clau. La sobirania dels pobles exigeix que aquests governin i s'enduint, i el pes del deute que Rajoy ens ha carregat, que no és dels pobles,

incapacita a qualsevol govern per alleujar seriosament la situació de la majoria

Acceptar els "límits" de la Constitució monàrquica i per tant del FMI i dels tractats europeus impedeix governar per a la majoria.

Per això l'exigència de República no solament significa una reforma jurídica sinó que significa respondre a les exigències

de la majoria dels treballadors i els pobles. Concentra totes les reivindicacions des del salari, el sistema de pensions, el laïcisme, el control i propietat de les grans empreses, la llibertat de negociació, d'organització i un dels pilars fonamentals de la democràcia: el dret dels pobles.

Això està en joc en la lluita per la República del poble, per al poble, dels pobles, per als pobles.

20 D'OCTBRE: REUNIÓ ESTATAL DE LA COORDINADORA AMPLIADA DEL CATP

Las reivindicaciones vitales de trabajadores y pueblos exigen la República

20 de octubre: encuentro estatal para agrupar fuerzas

La lucha por la República perla... Per això l'exigència de República no solament significa una reforma jurídica sinó que significa respondre a les exigències

instituciones franquistas y sus representaciones... Per això l'exigència de República no solament significa una reforma jurídica sinó que significa respondre a les exigències

Para avanzar, caminemos hacia la República... Per això l'exigència de República no solament significa una reforma jurídica sinó que significa respondre a les exigències

Ante un nuevo 11 de Septiembre

Con la mayoría social que quiere poder decidir... o al margen de ella

Esto comienza el tema de la manifestación de este año. "¿Viva la República catalana?" La Arahora de Barcelona ya ha dicho que no se puede convocar que no sea "liberal", que no sea un "gran día" que es lo que se busca en estos días...

UGT por la libertad de Dolors Bassa

Con la firma a título individual de Dolors Bassa... UGT por la libertad de Dolors Bassa... Per això l'exigència de República no solament significa una reforma jurídica sinó que significa respondre a les exigències

Para avanzar, caminemos hacia la República

La vida pública, sobre todo el papel de la Iglesia... Per això l'exigència de República no solament significa una reforma jurídica sinó que significa respondre a les exigències

Llarena y el régimen de la monarquía

Tras la afirmación "hay que dejar hacer a la justicia" se oculta una de las mayores falacias de la monarquía... Per això l'exigència de República no solament significa una reforma jurídica sinó que significa respondre a les exigències

La crisis del régimen monárquico

El congreso legalizador no es un artículo 159... Per això l'exigència de República no solament significa una reforma jurídica sinó que significa respondre a les exigències

Los lazos: una campaña de confusión, con firma

El apoyo de un estado de excepción... Per això l'exigència de República no solament significa una reforma jurídica sinó que significa respondre a les exigències

Información Obrera publica, en las páginas centrales de su número actual, la convocatoria y el proceso de preparación, aunando fuerzas, para celebrar esta reunión con todos los sectores y compañeros en lucha por sus reivindicaciones.

Campanya d'extensió i subscripcions a aquesta Carta Setmanal

Si no la reps, et convidem a que la rebis cada setmana. Si la reps, et proposem que subscribis a altres companyes i companys als quals pugui interessar. L'elaboració i enviament d'aquesta Carta comporta algunes despeses. El POSI, que l'edita, no té ni vol subvencions, tota la seva activitat i les seves publicacions són finançades exclusivament per treballadors i treballadores, que volen recolzar, en aquest cas, la publicació de la Carta Setmanal. Demanem un suport de 5 EUROS a l'any, o més si us sembla. Per rebre-la, envia un correu electrònic a: inforposi@gmail.com o entra a la nostra Web: <http://www.posicuarta.org> Nostre compte corrent en La Caixa és: 2100 2812 51 0200071314. Indicant: Recolzo Carta Setmanal

POSI Partit Obrer Socialista Internacionalista
Secol a Espanya de la IV Internacional
Carrer Desengaño, 12 (1º 3A). 28004 - Madrid
Teléfono: 91 522 23 56 - Fax: 91 521 72 01
<http://www.posicuarta.org>
Busca'ns en Twitter: @posicuarta